

kosteligt end under de almindelige Forhold, for hvilke Dagpengenes Størrelse maa ansees fastsat, kan Krigsministeren lade hans Dagpenge lide en tilsvarende Nedsættelse." Det indrømmes altsaa der, at der gives Krigsministeren Bemyndigelse til at modificere Lovens Bestemmelser, det vil sige, det ventes af ham, og han tør træde op paa Statskassens Vegne, om jeg saa tør sige, fjendtlig imod de paa-gjældende Individuers Fordringer; han skal iagttage Statskassens Læve og modificere Loven i denne Retning. Men vilde det da ikke ogsaa være consequent og rigtigt, naar man paa den ene Side paalægger Krigsbestyrelsen dette Hverv, at man da ogsaa paa den anden Side i den samme Lov og med lignende Udtryk gav Krigsbestyrelsen Bemyndigelse til at modificere Loven i modsat Retning der, hvor Tjenestens Læve maatte kræve det. Jeg vil ikke deri see en Mangel paa Tillid til Krigsbestyrelsen, at den ikke skulde være tilbøjelig til at varetage Statens Læve overfor Individuerne; en saadan Mangel paa Tillid vilde ikke være fortjent, men naar det ikke er Mangel paa Tillid, forekommer det mig inconsequent, at man ikke vilde lade en saadan Bestemmelse af denne Natur staae, naar man lader den anden Bestemmelse staae. Det forekommer mig at det vilde være inconsequent at tvinge Krigsbestyrelsen til at udføre disse Nedsættelser og ikke have den Tillid til den, at den ogsaa i den anden Retning vilde handle overeensstemmende med sin Migt og Statens Læve; jeg troer, at i Virkeligheden vil det ikke gjøre nogen væsentlig Forskjel. Jeg antager, at jeg vil være istand til at gjøre det saa klart, at der bør gjøres Noget for at erstatte, hvad der her mangler, at jeg vil ansee en Bevilling for meget sandsynlig, men i saa Tilfælde har Bestemmelsen altsaa ikke nogen som helst finantseel Betydning. Det bliver da et reent Principspørgsmaal: er det rigtigt, eller er det urigtigt, at man i en Lov, hvori man optager en Bestemmelse om, at Krigsministeriet skal kunne nedsætte Dagpengene, ikke vil optage, at det tillige under visse Omstændigheder maa forhøje disse. Jeg skal derfor ret meget anbefale, at Loven i den Henseende forbliver saaledes, som af Krigsbestyrelsen er

foreslaaet. § 15, der lyder saaledes: „Capitainer, Lieutenanter og Eigetillæde, som beordres til de Dvælsesleire, der aarlig oprettes i Genhold til Lov af 6te Juli 1867 om Hærens Ordning § 19, tilkommer der i Leirtiden som Bordpenge et dagligt Tillæg af 32 $\frac{1}{2}$ er af Udvalget foreslaaet at skulle udgaae, hvorimod Udvalgets Fleertal har foreslaaet, at der skal tilføies § 10 det Punktum: „dog undtages derfra Premierlieutenanter med Lønning under 750 Rd. og Secondlieutenanter, hvilke i Leirtiden med Hensyn til Lønningstillæget betragtes som stillede paa Feltfod." Den ærede Ordfører har omtalt, hvorledes Sagen stod ifjor. Dengang var der foreslaaet af Krigsbestyrelsen, at den hele Styrke i Leiren skulde sættes paa Feltfod og have Felttillæg, og dette troer jeg var et meget hensigtsmæssigt Forslag, efter som Leirforholdene ligne Feltforholdene endel, og fordi det er hensigtsmæssigt at gjøre dem saa meget ligt disse som muligt. Det var ogsaa allerede dengang fuldkommen erkjendt, at Leirlivet medførte endel Bekostninger, navnlig for Individuer af visse Classer. Dette Forslag blev imidlertid ikke vedtaget, og iftedet derfor gif man over til, at de Afdelinger, der commanderedes til Leiren, skulde stilles paa Cantonnementsfod. Den ærede Ordfører har meent, at det Forslag, som her foreligger, vil give enkelte Classer, navnlig Premierlieutenantene, Mere, end hvad der var foreslaaet ifjor, det vil sige, at deres Cantonnementstillæg med Tillæg af de foreslaaede Bordpenge vilde udgjøre mere end Felttillæget efter Forslaget ifjor. Dette forholder sig ganske rigtigt, men jeg skal gjøre opmærksom paa, at ifjer havde der ikke været Tale om Bordpenge; det var Noget, der fremkom ved Loven om Tillæg. Indtil den Tid var det Alternativ at søge at komme dem til Hjælp, for hvem Leirforholdet ifølge Erfaringen er meest kostbart, ikke paa den Maade traadt frem for Krigsbestyrelsen, og deri laa det, at Krigsbestyrelsen ikke ønskede at indføre noget Nytt af den Art, men troede i denne Henseende at burde holde sig til en af de to Beregningsmaader, som vare foreslaaede, nemlig enten Felttillæg eller Cantonnementstillæg. Men da det Forslag